

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์
ชุดโครงการประเมินสถานภาพการศึกษา

ภาษาและภาษาศาสตร์ (2)

นันทนา รณเกียรติ

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สัญญารับทุนเลขที่ PDG 01/051/2540

31 กรกฎาคม 2541

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์
ชุดโครงการประเมินสถานภาพการศึกษา

ภาษาและภาษาศาสตร์ (2)

นันทนา รณเกียรติ

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สัญญารับทุนเลขที่ PDG 01/051/2540

31 กรกฎาคม 2541

รายงานผลการวิจัย

การประเมินสถานภาพไทศึกษา:ภาษาและภาษาศาสตร์ (2)

เสียง (สัทศาสตร์และสัทวิทยา)

โดย รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนา รณเกียรติ

คำและประโยค (ระบบหน่วยคำและวากยสัมพันธ์)

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา บำรุงรักษ์

ความหมาย (อรรถศาสตร์)

โดย ดร. ชัชวดี ศรีลัมพ์

ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร

โดย รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเรือง ชื่นสุวิมล

• บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง : การประเมินสถานภาพไทศึกษา : ภาษาและภาษาศาสตร์ (2)

ชื่อนักวิจัยและสถาบัน :

หัวหน้าโครงการ : รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนา รณเกียรติ Ph.D. in Linguistics
(Phonetics), University of Edinburgh

ผู้ร่วมวิจัย : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา บำรุงรักษ์ Ph.D. in Linguistics,
University of Wisconsin- Madison

ผู้ร่วมวิจัย : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
: ดร. ชัชวดี ศรีลัมพ์ อักษรศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ร่วมวิจัย : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
: รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเรือง ชื่นสุวิมล อักษรศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต
(ภาษาศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยวิจัย : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
: นางสาวปณิฏฐา ประธานเกียรติ นักศึกษาชั้นปีที่ 4
ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นักศึกษาช่วยงาน : นักศึกษาภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 :

นางสาวนฤมล	มานะกิตติ
นางสาวพนิดา	ศรีสุข
นางสาวภัชริกา	คชสำโรง
นางสาวศิริวิลี	คำวะลี
นางสาวสุนทรี	กุลทลจินดา
ระดับปริญญาโท : นางสาวกุลธิดา	กลั่นเฟื่อง
นางสาวเนาวนิจ	สิริผาติวิรัตน์
นางสาวพรพรรณ	แก้วสุทธา
นางสาวพรพรรณ	เสริมพงษ์พันธ์
นางสาวมยุรี	สวัสดิ์เมือง
นายสถาพร	วัฒนธรรม
นางสาวสุทธิรา	ว่องพานิชเจริญ
นางสาวอุทุมพร	มีเจริญ

แหล่งทุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

วัตถุประสงค์ : เพื่อประเมินสถานภาพไทศึกษา : ภาษาและภาษาศาสตร์ในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เสียง (สัทศาสตร์และสัทวิทยา)
2. คำและประโยค (ระบบหน่วยคำและวากยสัมพันธ์)
3. ความหมาย (อรรถศาสตร์)
4. ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร

วิธีการวิจัย : เป็นการวิจัยเชิงห้องสมุด (library research) กล่าวคือ ศึกษาจากงานเขียนทางวิชาการที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ตีพิมพ์ในรูปของบทความ หนังสือ/ตำรา วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาค้นคว้าแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนคือ (ก) ศึกษาข้อมูลที่ปรากฏในบรรณานุกรมหรือบรรณนิทัศน์ที่ได้มีผู้จัดทำไว้ และ (ข) ศึกษาเอกสารจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ และเอกสารส่วนตัว

ระยะเวลา : 1 ปี (1 มิถุนายน 2540 - 31 พฤษภาคม 2541)

ผลการวิจัย : ในภาพรวมแล้ว ภาษาที่ได้มีการค้นคว้ามากที่สุดได้แก่ภาษาในกลุ่มไท (Tai) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มไทสาขตะวันตกเฉียงใต้ (Southwestern Tai) ภาษาที่พบว่ามีการศึกษามากที่สุดได้แก่ภาษาลาวและไทยวน (ส่วนใหญ่เป็นภาษาลาว/ไทยวนที่พบในประเทศไทย) ภาษากลุ่มไทสาขากลางและสาขาเหนือพบว่ามีศึกษาบ้าง สำหรับภาษากลุ่มก้า-สุย กลุ่มกะได และกลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าพบว่ามีผลงานการศึกษาน้อยหรือไม่มีเลยในบางหัวข้อ เช่น ภาษาในบริบทสังคมและวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่าวิธีการที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการพรรณนา ผลงานจึงอาจจะยังขาดความลุ่มลึก เนื่องจากขาดระเบียบวิธีวิจัยที่เด่นชัด ผลงานที่พบอาจจะออกมาในรูปของการศึกษาภาษาทั้งระบบหรือลักษณะใดลักษณะหนึ่งของภาษา ผลการวิจัยพบด้วยว่าในแง่ของแนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ขึ้นอยู่กับหัวข้อที่ศึกษา กล่าวคือ ในเรื่องของสัทศาสตร์พบว่าผลงานเป็นการศึกษาด้านสรีรศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ ในเรื่องของสัทวิทยาพบว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้กรอบทฤษฎีหน่วยเสียงในการวิเคราะห์ ในด้านคำและประโยคพบว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้ทฤษฎีไวยากรณ์แบบเน้นโครงสร้าง ในด้านอรรถศาสตร์พบว่าผลงานส่วนใหญ่เป็นแนวคิดภาษาศาสตร์แบบเน้นโครงสร้าง ในเรื่องของภาษากับสังคมและวัฒนธรรมผลงานส่วนใหญ่ใช้แนวคิดที่ว่าภาษาสะท้อนสังคม วัฒนธรรม และโลกทัศน์ของผู้พูด รวมทั้งภาษามีการแปรไปตามปัจจัยต่างๆ

บทสรุป สังเคราะห์ ข้อเสนอแนะ : จากผลการศึกษาพบว่ายังมีกลุ่มภาษาและภาษาต่างๆ อีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้มีการวิจัยศึกษาค้นคว้า ในบางหัวข้อมีภาษาที่ยังพบว่ามีผลการศึกษาประมาณ 50 ภาษา ดังนั้น จึงสมควรมีการศึกษาวิจัยภาษาที่ยังไม่มีผลงานการศึกษาดังกล่าว เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาในกลุ่มก้า-สุย กลุ่มกะได และกลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่า แม้แต่ในกลุ่มไท สาขตะวันตกเฉียงใต้ ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านต่างๆ

ในแง่ของแนวคิด/ทฤษฎีสมควรที่จะริเริ่มแนวทางการศึกษาต่างไปจากผลงานที่ผ่านมา เช่น ในเรื่องของสัทศาสตร์ควรมีการศึกษาสัทสัทศาสตร์ ในด้านของสัทวิทยาควรมีการทดลองใช้ทฤษฎีสัทวิทยาเพิ่มพูน/Autosegmental Phonology/Prosodic Analysis ในเรื่องของประโยคควรมีผลงานด้านไวยากรณ์ปริวรรตและไวยากรณ์ผูกมัด (Government-Binding) รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse) ทางด้าน

อรรถศาสตร์ควรมีการศึกษาด้วยทฤษฎีใหม่ๆ เช่น Generative Semantics, Cognitive Semantics and Prototype-based Lexical Semantics และท้ายสุด ในด้านภาษากับสังคมและวัฒนธรรม ควรมีการศึกษาด้านภาวะหลายภาษา การคำจุนภาษา เป็นต้น

ปัญหาที่พบในการวิจัยครั้งนี้คือ เอกสารที่ปรากฏในบรรณานุกรมที่รวบรวมไว้นั้น บางครั้งสืบหาไม่พบและเนื่องจากระยะเวลาในการวิจัยมีเพียง 1 ปี จึงไม่สามารถที่จะสืบหาเอกสารได้ทุกชิ้นตามที่ควรจะเป็น

● SUMMARY

Title : Status of Tai Studies : Language and Linguistics (II)

Researchers and Institution

Head of Project : ● Associate Professor Dr. Nantana Ronakiat Ph.D., Linguistics
(Phonetics), University of Edinburgh
Department of Linguistics Faculty of Liberal Arts
Thammasat University

Researchers : ● Assistant Professor Dr. Chonticha Bamroongraks Ph.D., Linguistics,
University of Wisconsin-Madison
Department of Linguistics Faculty of Liberal Arts
Thammasat University

● Dr. Chatchawadee Saralamba Ph.D., Linguistics,
Chulalongkorn University
Department of Linguistics Faculty of Liberal Arts
Thammasat University

● Associate Professor Dr. Boonruang Chunsuvimol Ph.D.,
Linguistics, Chulalongkorn University
Department of Linguistics Faculty of Liberal Arts
Thammasat University

Researcher Assistants :

Ms. Panitha Pratankiat, a senior student of Department of Linguistics,
Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Student Assistants : Department of Linguistics, Faculty of Liberal Arts,
Thammasat University

Undergraduates senior students :

Ms. Naruemon Manakitti
Ms. Panida Srisuk
Ms. Patcharika Kotchasamrong
Ms. Siriwalce Kamwalee
Ms. Suntaree Kunthonchinda

Graduate students : Ms. Kultida Klinfuang
Ms. Naowanit Siripatiwirat
Ms. Pornpan Kaewsultha

Ms. Pompan Sermpongpan
Ms. Mayuri Sawatmuang
Mr. Sataporn Wattanatham
Ms. Sutthira Wongpanitcharoen
Ms. Utumporn Meecharoen

Fundings : T hailand Research Fund

Objectives : To evaluate the status of Tai studies : Language and Linguistics

1. Phonetics and Phonology
2. Morphology and Syntax
3. Semantics
4. Language and Society/Culture

Methodology : This is library/document research. First, selected or specialized bibliographies were reviewed, and the materials were then sought from various university and SIL libraries as well as private collections. The data were collected from papers, books/textbooks, theses/dissertations, research reports, and other materials, all in Thai or English.

Length of study : One year (1 June 1997 - 31 May 1998)

Research findings : On the whole, the languages of the Southwestern Tai branch of the Tai group have been studied most extensively, in particular those of Lao and Tai Yuan in Thailand and Laos. Some works have been found on languages of the Central Tai and Northern Tai branches of the Tai group, and very few or none in certain areas of study on languages of the Kam-Sui, Kadai and "No definite classification" groups.

Most of the works are found to be of a descriptive nature while only a few apply a rigid methodology. Some works study the whole system of one language while others concentrate on just one linguistic aspect.

Most of the works on phonetics deal with articulatory phonetics and those on phonology mainly make use of phonemic theory. A structural grammar/approach is heavily employed in the area of morphology and syntax, and semantics. Language variation and language as a reflection of culture and worldview are emphasized in the studies of the relationship between language and society/culture.

Conclusions and suggestions : Many languages (up to 50 in some areas of study) have not been touched upon, especially those of the Kam-Sui, Kadai and "No definite classification" groups. Even within the Tai group itself, more research should be carried out in the topics so far unexplored.

It is also suggested that a variety of theoretical frameworks should be applied; for example, auditory studies are encouraged in phonetics; generative phonology/

1

autosegmental phonology/prosodic analysis in phonology; transformational-generative grammar and government-binding are alternatives for syntactic analysis; and more discourse analysis should be attempted. As for semantics, many theories are so far unexplored for these languages e.g. generative semantics, cognitive semantics and prototype-based lexical semantics. These theories should be applied. Multilingualism, language shift/maintenance are two examples of topics for future "language and society/culture" research.

- Yangxian, Luo. "Negation in the Tai Languages in Historical-Comparative Perspective." Proceedings of the International Conference on Tai Languages & Cultures , In Honor of the Sixth Cycle of Her Royal Highness Princess Galyani Vadhana. Bangkok : Thammasat University (1995) : pp. 39-45.
- Yaohong, Long. " A Phonological Comparison of Kam and Gelao as Well as the Historical Relation between the Kam and the Gelao." In Jerald A. Edmondson (ed.) *Kadai : Discussion in Kadai and SE Asian Linguistics*. Arlington, (1994) : pp. 23-39.
- Yizhi, Wang (Jun,Wang). "The Origin of the Dai Nationality." Proceedings of the 4th International Conference on Thai Studies, Vol. III. Institute of Southeast Asian Studies Kunming, China, (1990) : pp. 1-18.
- Yu, Cuirong. "A Brief Description of Bouyei." Beijing Minorities Publishing House, 1980.
- Zhang, Yuansheng and Wei Xinyun. "Regional Variants and Vernaculars in Zhuang." In Jerold A. Edmondson and David B. Solnit (eds.) *Kadai : Comparative Kadai : The Tai Branch*. The Summer Institute of Linguistics and The University of Texas at Arlington (1997) : pp. 77-96.
- Zheng, Guoqian. "The Influences of Han on the Mulam Language". In Jerold A. Edmondson and David B. Solnit (eds.) *Comparative Kadai : Linguistic Studies Beyond Tai*. The Summer Institute of Linguistics (1988) : pp.167-177.

● เนื้อหาการประเมินสถานภาพ

ตระกูลภาษาไท-กะได (Tai-Kadai) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาซึ่งนักภาษาศาสตร์เรียกว่า “ภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” (Southeast Asian Language) ตระกูลภาษานี้ประกอบด้วยกลุ่มภาษาย่อย 4 กลุ่มคือ¹

กลุ่มที่ 1 กลุ่มไท (Tai)

ไทสาขตะวันตกเฉียงใต้ (Southwestern Tai) : ไทย (Thai)², ลาว (Lao), ญ้อ (Nyo), ไย้ (Yooi), กะเลิง (Kaloeng), ผู้ไท (Phu Tai), พวน (Phuan), ไทขาว (White Tai), ไทดำ (Black Tai), ไทแดง (Red Tai), ไทฝ้าย (Tai Phoeng), ไทเมย์ (Tai Moei), ไทยวน (Tai Yuan), ไทเขิน (Tai Khoen), ไทหลวง/ไทใหญ่ (Tai Laung/Tai Yai), ไทเหนือ (Tai Nuea), ไทเห่ว (Tai Heu), ไทจิ่ง (Tai Jang), ไทเอวลาฮาย (Tai Eulai), ไทจุง (Tai Jung), ไทยา (Tai Ya), ไทปายี (Tai Payi), ไทลื้อ (Tai Lue), ไทอาหม (Tai Ahom), ไทพ่าเก (Tai Pkake), ไทคำตี้ (Tai Kamti), ไทคำยง (Tai Kamyang), ไทอ้ายตัน (Tai Ai Ton), ไทรง (Tai Rong), ไทคัง (Tai Khang), ไทกวน (Tai Kuan), ไทปาว (Tai Pao), ไทเหื่อง (Tai Yueang), ไทกะเลิบ (Tai Kaloep)

ไทสาขากลาง (Central Tai) : จ้วงใต้ (Southern Zhuang), ถู่ (Thu), ्हั (Tho), หมี่ไต/มะตะ (Mi Tai/Mata), นง (Nong), นุง (Nung), ไทโล (Tai Lo), ไทลา/ไทหม่อน (Tai La/Tai Mawn), ไทน้ำ (Tai Nam), ผู้มีน (Phu Min), เกาลัน (Caolan)

ไทสาขาเหนือ (Northern Tai) : จ้วงเหนือ (Northern Zhuang), ปู้ไย้ (Pu Yai), ปู้ยี้ (Pu Yi), ปูชา (Pu Sha), ไทแมน (Tai Maen), ปู้โต/คนโต (Pu To/Kon To), ช้อย (Dioi), แซก (Saek), ญ้าง (Nhang)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มก้า-ส่วย (Kam-Sui) : ดั่ง/ก้า (Dong/Kam), มู่หล่าว/มู่หล่า (Mulao/Mulam), เหมานาน (Maonan), อ้ายหมัก (Ai Mak), อ้ายจาม (Ai Cham), ส่วย (Shui), เจาเฟิน (Ngao Foen), เทิน (Then)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มกะได (Kadai) : ละฮ่า (Laha), ละควา/ปูเปี้ยว (Laqua/ Bu Biao), ปูหยาง (Bu Yang), เก้อเหล่าว (Gelao), ละจี (Lachi)

กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าควรอยู่กับกลุ่มที่ 1/2/3 (No definite classification) : ลัก11กยา/ลักเกีย (Lakkja/Lakkia), เป/องเป (Be/Ong Be), หลี/ฮไล (Li/Hlai)

¹ ในการแบ่งกลุ่มชาติพันธุ์ตระกูลภาษาไท-กะได (Tai-Kadai) ดังกล่าวนี้ เป็นข้อสรุปจากงานเขียนเรื่อง “สังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา” โดย อธิพันธ์ อ.ทองคำ หน้า 11-12

² ในการสำรวจครั้งนี้ ในกรณีของภาษาไทย (Thai) จะสำรวจเฉพาะภาษาไทยเหนือและไทอีสานเท่านั้น ทั้งนี้เพราะลักษณะทางภาษาคือภาษาไทยวนและลาวตามลำดับ ส่วนภาษาไทยกลาง ภาษาไทยใต้จะไม่กล่าวถึง ขณะเดียวกันก็มีการศึกษาแบบเปรียบเทียบ ผู้สนใจเรื่องงานวิจัยภาษาไทยที่พบในประเทศไทยทั้งหมดสามารถศึกษาได้จากงานวิจัยเรื่อง “สถานภาพงานวิจัยภาษาศาสตร์ในประเทศไทย” โดย สมทรง บุญพันธ์, สุจิตต์อักษร คัดลุง และโยธนา ศรีจำปา (2540)

การประเมินสถานภาพไทศึกษา : ภาษาและภาษาศาสตร์ (2) นี้ ขอบเขตการประเมินสถานภาพ จะครอบคลุมผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับภาษาไท-กะได และภาษาศาสตร์ภาษาตระกูลไท-กะได ตาม หัวข้อดังต่อไปนี้คือ

เสียง (สัทศาสตร์และสัทวิทยา) ในหัวข้อนี้จะศึกษางานที่เกี่ยวกับสัทศาสตร์ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ พื้นฐานอย่างหนึ่งของภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับภาษาทั่วไปของมนุษย์ โดยทั่วไป สัทศาสตร์จะศึกษาเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของการออกเสียง ศึกษาลักษณะทางกายภาพของคลื่นเสียง ตลอดจนการรับฟังเสียงของหูและประสาทสมอง และจากความรู้ทางสัทศาสตร์นี้เองก็จะนำไปเป็นพื้นฐาน ในการวิเคราะห์ออกมาเพื่อหาระบบเสียงของภาษา หรือสัทวิทยาว่ามีการจัดเสียงเข้าเป็นระบบอย่างไร มีการ ศึกษาว่าระบบเสียงในภาษาประกอบด้วยหน่วยเสียงอะไรบ้าง เช่น หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระและ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ เป็นต้น

คำและประโยค (ระบบหน่วยคำและวากยสัมพันธ์) เป็นการศึกษาเพื่อให้เห็นลักษณะของภาษา ในด้านคำ โครงสร้างคำ การสร้างคำ ประเภทของคำ การจำแนกคำ ลักษณะของการเรียงคำในวลีและ ประโยค ประเภทของวลี รูปประโยค ชนิดของประโยคและลักษณะเฉพาะของภาษาในบางลักษณะ เช่น ลักษณะนาม คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำลงท้าย เป็นต้น

ความหมาย (อรรถศาสตร์) เป็นการศึกษาภาษาเพื่อให้ทราบลักษณะสำคัญของความหมายใน ระดับคำ ตลอดจนลักษณะเฉพาะของความหมายในบางภาษา และความหมายที่สัมพันธ์กับการศึกษา ภาษาศาสตร์ด้านอื่นๆ เช่น การศึกษาความหมายของคำซ้ำ ความหมายของสำนวน ความหมายกับเสียง ความหมายกับวัฒนธรรม เป็นต้น

ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร เป็นการศึกษาภาษาในฐานะที่ สะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคม โลกทัศน์ และวัฒนธรรมของผู้พูดและชุมชนที่พูดภาษานั้นๆ และยัง ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ภาษาของคนในชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาเรื่องการแปรของภาษา ตามปัจจัยทางด้านสังคมอีกด้วย

รายงานผลการวิจัยเรื่องการประเมินสถานภาพไทศึกษา : ภาษาและภาษาศาสตร์ (2) นี้เนื้อหาจะ นำเสนอเป็นเรื่องใหญ่ 2 เรื่อง คือ

1. การประมวลความรู้
2. การประเมินสถานภาพ การสังเคราะห์ สรุปผล และเสนอแนะ

ในหัวข้อที่ 1 “การประมวลความรู้” เป็นการแสดงภาพรวมของหัวข้อทั้ง 4 หัวข้อที่ศึกษา (เสียง คำ และประโยค ความหมาย ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร) ในประเด็นเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมผลงานศึกษาค้นคว้าวิจัย การจำแนกเอกสารเป็นหมวดหมู่ตามแนวทางการศึกษาของ โครงการ และมีการแสดงผลจำนวนเอกสารของกลุ่มภาษาที่มีการศึกษาในแต่ละหัวข้อ นอกจากนี้มีการแยก หมวดหมู่ของประเภทของเอกสารว่าเป็นวิทยานิพนธ์ บทความ หนังสือ/ตำรา หรือรายงานการวิจัย

สำหรับหัวข้อที่ 2 “การประเมินสถานภาพ การสังเคราะห์ สรุปผลและเสนอแนะ” นั้น ในแต่ละ หัวข้อที่ศึกษา (เสียง คำและประโยค ความหมาย ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร) จะเสนอประเด็นตามลำดับคือ ในส่วนของการประเมินสถานภาพจะแสดงขั้นตอนและสาระของการ ประเมินสถานภาพ มีการตีความผลงานการศึกษาค้นคว้าวิจัย การเปรียบเทียบงานวิจัยโดยเน้นเรื่องกรอบ

ความคิดทิศทาง แนวทางวิธีการศึกษา ประเด็นคำถามหลัก ลักษณะงานวิจัยที่พบ ขอบเขตความลุ่มลึกของงานวิจัย สารข้อค้นพบที่สำคัญ รวมทั้งการเปรียบเทียบโดยเน้นเรื่องกรอบความคิด ทิศทาง แนวทาง วิธีการศึกษาของกลุ่มผู้ศึกษาซึ่งเป็นนักภาษาและภาษาศาสตร์ชาวตะวันตกและตะวันออกกว่ามีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ในประเด็นใดบ้าง รวมทั้งประเมินจุดอ่อน จุดแข็งของงานที่ได้อ่าน ในส่วนของการสังเคราะห์ สรุปผลและเสนอแนะนั้นจะมีการสรุปการประมวล วิเคราะห์ ตีความและประเมินกระบวนการค้นคว้าโดยรวมของหัวข้อที่ศึกษาทั้ง 4 หัวข้อ และมีการเสนอแนะหัวข้อคำถามหรือโจทย์วิจัยใหม่รวมทั้งทิศทาง กรอบความคิดและวิธีวิจัยที่เหมาะสมในอนาคต เมื่อสิ้นสุดการประเมินสถานภาพ การสังเคราะห์ สรุปผลและเสนอแนะแต่ละหัวข้อ จะเสนอบรรณานุกรมของหัวข้อนั้นๆไว้ในตอนท้ายของแต่ละหัวข้อเลย เพื่อความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลจากบรรณานุกรม แต่ในตอนท้ายสุดของงานวิจัยได้นำบรรณานุกรมของทุกหัวข้อมารวมกัน เพื่อแสดงภาพรวมของงานวิจัยโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา ภาษาและภาษาศาสตร์ (2) นี้

1.การประมวลความรู้

1.1 การเก็บรวบรวมผลงานศึกษาค้นคว้าวิจัย

การประเมินสถานภาพทางด้านภาษาและภาษาศาสตร์ทั้ง 4 หัวข้อข้างต้นเป็นการวิจัยเชิงห้องสมุด (library research) กล่าวคือ ศึกษาจากงานเขียนทางวิชาการที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ตีพิมพ์ในรูปแบบของบทความ หนังสือ/ตำรา วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย และสิ่งพิมพ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง การศึกษาค้นคว้าแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนคือ (ก) ศึกษาข้อมูลที่ปรากฏในบรรณานุกรมหรือบรรณนิเทศน์ที่ได้มีผู้จัดทำไว้ และ (ข) ศึกษาเอกสารจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยและแหล่งอื่นๆ บรรณานุกรมหรือบรรณนิเทศน์ที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

จิราภรณ์ มูลมั่ง. "การสังเคราะห์งานทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. "บรรณานุกรมภาษาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย Bibliography of Minority

Languages of Thailand." รายงานเสนอฝ่ายวิจัย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2537.

สมทรง บุรุษพัฒน์, สุจิตต์ลักษณ์ ติမ်ดุง และโสภณา ศรีจำปา. สถานภาพงานวิจัยภาษาศาสตร์ใน

ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2540.

Harris, Jimmy G. et al. Bibliography of Tai Language Studies. บรรณานุกรมการศึกษาวภาษาตระกูลไต.

Indigenous Language of Thailand Reserch Project Central Institute of English Language Office of State Universities, 1977.

Huffman, F.E. Bibliography and Index of Mainland Southeast Asian Languages and Linguistics.

New Haven and London: Yale University Press, 1986.

LaPolla, Randy J., and Lowe, John B. Bibliography of the International Conferences on Sino-Tibetan Languages and Linguistics I-XXV. Center for Southeast Asia Studies, University of California, Berkeley, 1994.

สำหรับการค้นคว้าที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยและแหล่งอื่น ๆ มีดังต่อไปนี้

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. สถาบันวิทยบริการ
2. Thailand Information Center (TIC) สถาบันวิทยบริการ
3. ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ สถาบันวิทยบริการ
4. ห้องสมุดภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
5. ห้องสมุดสถาบันไทยศึกษา
6. เอกสารส่วนตัวของผู้อำนวยการสถาบันไทยศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์

เหลือทองคำ

2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. หอสมุดปรีดี พนมยงค์ สำนักหอสมุดกลาง
2. ห้องสมุดภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
3. เอกสารส่วนตัวของอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์

3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สำนักหอสมุดกลาง

4. มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

5. มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำนักหอสมุดกลาง

6. ห้องสมุด Summer Institute of Linguistics (SIL) ในกรุงเทพฯ

1.2 จำแนกเอกสารเป็นหมวดหมู่ตามแนวทางการศึกษาของโครงการ

ในการจำแนกเอกสารออกเป็นหมวดหมู่ได้แบ่งขอบเขตของแต่ละหัวข้อของการประเมินสถานภาพของภาษาตระกูลไท-กะได ออกดังต่อไปนี้คือ

เสียง (สัทศาสตร์และสัทวิทยา) ได้จำแนกเอกสารออกดังนี้

1. การศึกษาลักษณะภาษาทั้งระบบ : ระบบเสียง, ระบบคำ, โครงสร้างวลีและประโยค ตัวอย่างเช่น ลักษณะภาษาไทยใหญ่ (Some Characteristics of Shan) (บรรจบ 1964)

2. การศึกษาเพื่อหาระบบเสียงของภาษา : หน่วยเสียงพยัญชนะ, หน่วยเสียงสระ, หน่วยเสียงวรรณยุกต์, โครงสร้างพยางค์ ตัวอย่างเช่น ระบบหน่วยเสียงในภาษาไทยคำ หมู่บ้านนาป่าหนาด ตำบลเขาแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย (ชาคริต 2521)

3. การศึกษาเรื่องสัทลักษณะของเสียงในภาษานั้น ๆ โดยเฉพาะ ในแง่มุมต่าง ๆ เช่น เสียงพยัญชนะ (consonant), สระ (vowels) และเสียงวรรณยุกต์ (tones) เป็นต้น เสียงวรรณยุกต์ในภาษาลื้อ (Tones in Lue) (เสรี 1975)

4. การศึกษาภาษาเดียวกันที่พูดต่างกัน ตัวอย่างเช่น ระบบเสียงภาษาพวนในจังหวัดลพบุรี-สิงห์บุรี (The Phonological System of Lopburi and Singburi Phuan) (อุทัยวรรณ 2520)

5. การวิเคราะห์แบ่งแยกกลุ่มของภาษาโดยใช้เสียงวรรณยุกต์เป็นเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น A phonological comparison of Roi-Et Thai and Vientiane Lao (Thongphiew 1989)

6. การศึกษาเรื่องเสียงในแง่ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ กล่าวคือ เป็นการศึกษาเรื่องเสียงของภาษาตระกูลไท-กะไดในปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการสืบสร้างหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มภาษา หรือลักษณะภาษาในสมัยโบราณ ตัวอย่างเช่น A phonological comparison of Kam and Gelao as well as the historical relation between the Kam and Gelao (Yaohong 1994)

คำและประโยค (ระบบหน่วยคำและวากยสัมพันธ์) ได้จำแนกเอกสารออกดังนี้

1. ลักษณะไวยากรณ์ของภาษาที่ศึกษา เป็นการศึกษาแบบไวยากรณ์ของภาษาทั้งระบบ ทั้งในระดับเสียง คำ และประโยค เป็นการศึกษาถึงภาพรวมของภาษา

2. ลักษณะเฉพาะบางประการ ได้แก่

2.1 ในระดับคำ

2.2 ในระดับประโยค

ความหมาย (อรรถศาสตร์) ได้จำแนกเอกสารออกตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. การศึกษาความหมายของคำ ซึ่งเป็นการศึกษาความหมายในระดับคำเป็นหลัก

2. การศึกษาความหมายที่เกิดเป็นลักษณะเฉพาะในบางภาษา ตัวอย่างเช่น การศึกษาความหมายของสำนวน, การศึกษาความหมายของลักษณะนาม เป็นต้น

3. การศึกษาความหมายที่สัมพันธ์กับการศึกษาภาษาศาสตร์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความหมายกับเสียง ความหมายกับวัฒนธรรม เป็นต้น

ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร ได้จำแนกเอกสารตามหัวข้อออกเป็น 3 เรื่องด้วยกัน คือ

1. การศึกษาที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา (language use) งานที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ได้แก่งานที่บรรยายพฤติกรรมทางภาษาของคนในชุมชนในภาพรวม

2. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรม (language and culture) ได้แก่งานที่ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชุมชน

3. การศึกษาเรื่องการแปรของภาษาตามปัจจัยสังคม (language variation) เป็นงานที่ศึกษาการแปรในด้านเสียงหรือคำของผู้พูดตามตัวแปรสังคม

ผลจากการเก็บรวบรวมผลงานการศึกษาค้นคว้าวิจัยและจำแนกเอกสารออกเป็นหมวดหมู่ได้ข้อสรุปว่า ในแต่ละกลุ่มภาษามีจำนวนภาษาที่มีการศึกษาในด้านเสียง(สัทศาสตร์และสัทวิทยา) คำและประโยค

(ระบบหน่วยคำและวากยสัมพันธ์) ความหมาย(อรรถศาสตร์) และภาษาในบริบททางสังคม ภาษากับการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนภาษาจำแนกตามกลุ่มภาษาและหัวข้อที่ศึกษา

ชื่อกลุ่มภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ๑
1. กลุ่มไท(Tai)				
1.1 ไทสาขตะวันตกเฉียงใต้	22	11	6	8
1.2 ไทสาขกลาง	6	4	3	1
1.3 ไทสาขเหนือ	5	1	2	2
2. กลุ่มก้า-ส่วย	7	-	-	-
3. กลุ่มกะได	4	6	-	4
4. กลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าควร อยู่กับกลุ่มที่ 1/2/3	3	1	-	-
รวม	47	23	11	15
% คิดจากจำนวนภาษา ตระกูลไท-กะได 78 ภาษา	62.2%	29.4%	14.1%	19.2%

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในบรรดาหัวข้อที่ศึกษาทั้งหมด 4 หัวข้อ หัวข้อทางด้านเสียงได้สำรวจภาษาตระกูลไท-กะไดมากที่สุดถึง 62% ของจำนวนภาษาตระกูลไท-กะไดทั้งหมด ตามด้วยหัวข้อทางด้านคำ/ประโยค 30% ส่วนจำนวนภาษาที่ได้มีการศึกษาในหัวข้อความหมาย และภาษาในบริบทสังคม มีเพียง 19% และ 14% ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตารางที่ 1 ยังได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าภาษาในกลุ่มไทสาขตะวันตกเฉียงใต้เป็นภาษาที่ได้มีการศึกษาค้นคว้ามากที่สุดในแต่ละหัวข้อที่ศึกษา กล่าวคือ เกือบครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งของจำนวนภาษาตระกูลไททั้งหมด ในรายละเอียดของแต่ละหัวข้อพบว่าเป็นจำนวนภาษา 22 จาก 47 ภาษา (48.9 %) ในหัวข้อเรื่องเสียง 11 จาก 23 ภาษา (47.8%) ในหัวข้อเรื่องคำ/ประโยค 6 จาก 11 ภาษา (54.5%) ในหัวข้อความหมาย และ 8 จาก 15 ภาษา (53.3%) ในหัวข้อภาษาในบริบททางสังคม

ตารางที่ 2 ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มไทสาขาตะวันตกเฉียงใต้ (Southwestern Tai) ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ๑
ลาว	✓	✓	✓	✓
ญ้อ	✓	✓		
โย้ย	✓			
กะเลิง	✓			
ผู้ไท	✓	✓	✓	✓
พวน	✓		✓	✓
ไทขาว	✓			
ไทดำ	✓	✓		✓
ไทแดง	✓			
ไทเผิง				
ไทเม้ย				
ไทยวน	✓	✓		✓
ไทเขิน (ชิน)	✓	✓		
ไทหลวง/ไทใหญ่	✓	✓		
ไทเหนือ	✓			
ไทเหว				
ไทจ้ง				
ไทเอวลาย				
ไทจุง				
ไทยา	✓			
ไทปายี				
ไทลื้อ	✓	✓		✓
ไทอาหม	✓			
ไทพำเก				
ไทคำดี	✓			
ไทคำยาง				
ไทอ้ายตน				
ไทรง				

ตารางที่ 2 (ต่อ)ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มไทสาขตะวันตกเฉียงใต้ (Southwestern Tai) ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
ไทคัง				
ไทกวน				
ไทปาว				
ไทเหยื่อง				
ไทกะเลิบ				
ไทถิ่นเหนือ	✓	✓	✓	✓
ไทถิ่นอีสาน	✓	✓	✓	✓
นครไท	✓	✓	✓	
ยอง	✓			
ฉาน	✓			
รวม ✓	22	11	6	8
%คิดจากภาษา 38 ภาษา	57.9%	28.9%	15.8%	21.1%

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าภาษาในกลุ่มไทสาขตะวันตกเฉียงใต้มีจำนวนทั้งสิ้น 38 ภาษา จากจำนวนรายชื่อภาษาทั้งหมดในกลุ่มนี้ หัวข้อเสียงมีการศึกษาวิจัยมากที่สุดถึง 58% หรือมากกว่าครึ่งของจำนวนภาษาในกลุ่มนี้ทั้งหมด ส่วนหัวข้ออื่นๆอีก 3 หัวข้อมีการศึกษาน้อยกว่า 30% ของจำนวนภาษาทั้งหมดในกลุ่ม กล่าวคือ หัวข้อทางด้านคำ/ประโยค 29% ภาษาในบริบทสังคมฯ 21% และหัวข้อด้านความหมาย 16%

ตารางที่ 3 ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มไทสาขากลาง (Central Tai) ในด้านสัทศาสตร์ และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
จ้วงใต้	✓	✓	✓	✓
กู๋				
ไท่	✓	✓	✓	
หมี่ไต/มะตะ				
หนง	✓			
นง	✓	✓	✓	
ไทโล				
ไทลา/ไทหม่อน				
ไทน้ำ				
ผู้มื่น				
เกาลัน	✓			
ลุงโจว	✓	✓		
รวม ✓	6	4	3	1
%คิดจากภาษา 12 ภาษา	50%	33.3%	25%	8.3%

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าภาษาในกลุ่มไทสาขากลางมีทั้งสิ้น 12 ภาษา หัวข้อด้านเสียงได้ศึกษา ภาษาในกลุ่มไทสาขากลางเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของจำนวนภาษาทั้งหมดในกลุ่มนี้ (50%) ตามด้วยหัวข้อ ด้านคำ/ประโยค 33.3% หัวข้อความหมาย 25% ส่วนหัวข้อด้านภาษาในบริบทสังคมมีเพียง 8.3% ของ จำนวนภาษาทั้งหมดในกลุ่มนี้

ตารางที่ 4 ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มไทสาขาเหนือ (Northern Tai) ในด้าน
 สัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม
 ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
จ้วงเหนือ	✓	✓	✓	✓
ปู้ไย				
ปู้ฮิ	✓		✓	
ปู้ซา				
ไทแมน	✓			
ปู้ไต/คนโต				
ย้อย	✓			
แสก	✓	✓		✓
ญ้ง				
รวม ✓	5	2	2	2
%คิดจาก ภาษา 9 ภาษา	55.6%	11.1%	22.2%	22.2%

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าภาษาในกลุ่มไทสาขาเหนือมีจำนวนรวม 9 ภาษา จากจำนวน 9 ภาษามี
 เพียงหัวข้อทางด้านเสียงเท่านั้นที่ศึกษาภาษาในกลุ่มนี้มากที่สุดถึง 55.6% หรือมากกว่าครึ่งของภาษาทั้ง
 หมด ส่วนหัวข้ออื่นๆอีก 3 หัวข้อมีผลงานเกี่ยวกับภาษาในกลุ่มนี้ค่อนข้างน้อย คือ 22% หรือ 11% ของ
 จำนวนภาษาทั้งหมด

ตารางที่ 5 ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มก้ำ-ส่วย (Kam-Sui) ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
คัง/ก้ำ	✓			
มู่หล่าว/มู่หล่า	✓			
เหมานาน	✓			
อ้ายหมัก	✓			
อ้ายจาม	✓			
ส่วย	✓			
เงาเฟิ่น				
เทิ่น	✓			
รวม ✓	7	-	-	-
% คิดจาก ภาษา 9 ภาษา	87.5%	-	-	-

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าภาษาในกลุ่มก้ำ-ส่วย มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ภาษา และมีเพียงหัวข้อทางด้านเสียงเท่านั้นที่ศึกษาภาษาในกลุ่มนี้ด้วยปริมาณที่สูงมาก คือ 87.5% ของจำนวนภาษาทั้งหมด (7 จาก 8 ภาษา) ส่วนหัวข้ออื่นๆพบว่ามิได้มีการศึกษาเลยไม่ว่าจะเป็นภาษาใดในกลุ่มนี้แม้แต่ภาษาเดียว

ตารางที่ 6 ภาษาตระกูลไท-กะได (Tai-Kadai) ในกลุ่มกะได(Kadai)ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
ละฮ่า				
ละควา/ปูเปี้ยว	✓	✓		✓
ปู้หยาง	✓	✓		✓
เก้อหล่าว	✓	✓		✓
ละจี	✓	✓		✓
เกทหยาง		✓		
เอ		✓		
รวม ✓	4	6	-	4
% คิดจาก ภาษา 7 ภาษา	57.1%	85.7 %	-	57.1%

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าภาษาในกลุ่มกะไดมีจำนวน 7 ภาษา และมีเพียง 3 หัวข้อที่ศึกษาภาษาในกลุ่มกะได คือ เสียง คำ/ประโยค และภาษาในบริบทสังคมฯ ไม่พบผลงานทางด้านความหมายในกลุ่มภาษานี้แม้แต่ชิ้นเดียว ในแง่ของจำนวนภาษาที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าอยู่ในอัตราค่อนข้างสูงในแต่ละหัวข้อ กล่าวคือ คำ/ประโยค 85.7% เสียง และภาษาในบริบทสังคมฯ อย่างละ 57% ของจำนวนภาษาทั้งหมด

ตารางที่ 7 ภาษาตระกูลไท-กะได(Tai-Kadai) ในกลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าควรอยู่กับกลุ่มที่ 1/2/3 (No definite classification) ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสารที่ได้มีการศึกษา (✓)

ชื่อภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
ลักกยา/ลักเกีย	✓			
เป/องเป	✓	✓		
หลี/ฮไล	✓			
รวม ✓	3	1	-	-
%คิดจากภาษา 3 ภาษา	100%	33.3%	-	-

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าภาษาใน “กลุ่มที่ยังไม่แน่นอน” มีจำนวนเพียง 3 ภาษา และมีเพียง 2 หัวข้อเท่านั้นที่ศึกษาภาษาในกลุ่มนี้ คือ เสียง และ คำ/ประโยค ไม่พบผลงานด้านความหมายหรือภาษาในบริบทสังคมฯ จากจำนวนภาษา 3 ภาษาในกลุ่มพบว่าหัวข้อทางด้านสัทศาสตร์/สัทวิทยาได้ศึกษาครบทั้ง 3 ภาษา (100%) ส่วนหัวข้อทางด้านคำ/ประโยคพบเพียง 1 ภาษาเท่านั้น (33.3%)

ในแง่ลักษณะเอกสาร ผลงานการศึกษาภาษาตระกูลไท-กะได สามารถจำแนกเอกสารเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ วิทยานิพนธ์ บทความ หนังสือ/ตำรา และรายงานการวิจัย จำนวนผลงานการศึกษา จำแนกตามลักษณะเอกสารมีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการจำแนกเอกสารเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของเอกสาร และกลุ่มภาษาที่มีการศึกษา ในด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยา คำและประโยค ความหมาย และภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ภาษากับการสื่อสาร

ประเภทของเอกสาร และ ชื่อกลุ่มภาษา	สัทศาสตร์และ สัทวิทยา	คำและประโยค	ความหมาย	ภาษาในบริบท ทางสังคม ฯ
1. วิทยานิพนธ์				
กลุ่มไท				
-ไทสาขาตะวันตกเฉียงใต้	44	35	28	16
-ไทสาขากลาง	-	4	-	-
-ไทสาขาเหนือ	2	-	-	-
กลุ่มก่า-ส่วย	-	-	-	-
กลุ่มกะได	-	-	-	-
กลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าควร จัดอยู่กับกลุ่มที่ 1/2/3	1	-	-	-
รวมย่อย	47 (22.4%)	39 (47.6%)	28 (73.7%)	16 (40.0%)
2.บทความ				
กลุ่มไท				
-ไทสาขาตะวันตกเฉียงใต้	63	15	3	8
-ไทสาขากลาง	10	5	3	-
-ไทสาขาเหนือ	15	2	-	2
กลุ่มก่า-ส่วย	24	2	-	-
กลุ่มกะได	6	9	-	4
กลุ่มที่ยังไม่แน่นอนว่าควร อยู่อยู่กับกลุ่มที่ 1/2/3	11	-	-	-
ศึกษามากกว่า 1 กลุ่ม	15	-	-	5
รวมย่อย	144 (68.6%)	33 (40.2%)	6 (15.3%)	19 (47.5%)